

РЕШЕНИЕ

№ 6527

гр. София, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6382** по описа за **2023** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Ями БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] Бистро, срещу Решение № 945 от 24.02.2023 г., постановено по нахд № 2493/2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 23-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 619432 – F636169 от 17.12.2021г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“- С. в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ към Централно управление на Национална агенция за приходите (НАП) относно наложена на „Ями БГ“ ЕООД имуществена санкция в размер на 500 лв. за извършено административно нарушение по чл. 42, ал.1, т.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г., издадена от Министерство на финансите за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18/2006 г.).

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63в ЗАНН. Твърдят се допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при

издаване на НП и необсъждане на всички възражения в тази насока. Касаторът поддържа, че описаната в АУАН и НП фактическа обстановка не отговаря на действителната, тъй като с влязло в сила НП № 619404 – F636165 от 17.12.2021г. е установено, че намиращото се в търговския обект ФУ не е от одобрен тип – нарушение на чл.8, ал.2 от Наредба № Н-18/2006 г.). Това навеждало на нарушение на чл.17 от ЗАНН. Оспорва извършеното административно нарушение и твърди, че след като в обекта няма ФУ от одобрен тип, отговарящ на изискванията на Наредба № Н1-8, то той няма задължение да съхранява свидетелството за неговата регистрация. Претендира се съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС и по същество на спора да отмени НП, като присъди сторените разноски.

Ответникът по касационната жалба Началник на отдел „Оперативни дейности“ - С. в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП оспорва жалбата чрез юрк. И.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение е потвърдено процесното НП, с което на „Ями БГ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 185, ал.2 ЗДДС, във връзка с чл. 185, ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл. 42, ал.1, т.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че на 23.11.2021 г., в 14:53 часа, инспектори по приходите при ЦУ на НАП, вкл. св. А. С. Г., извършили проверка на търговски обект по смисъла на пар.1, т.41 от ПР на ЗДДС – Заведение за бързо хранене, находящо се в [населено място], [улица], стопанисвано от „Ями БГ“ ЕООД.

На място приходните органи установили, че в обекта има налично, монтирано и въведено в експлоатация, регистрирано в НАП с рег. № 3952733 фискално устройство (ФУ), модел Фискален принтер с ИН на ФУ VN007422 и номер на фискалната памет 51008085. Установено е, че свидетелството за регистрация в оригинал не се съхранява в търговския обект. Същото било изискано, но не било представено до края на проверката. Изложеното било квалифицирано като нарушение на чл. 42, ал.1, т.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., за което бил съставен АУАН № F636169 от 28.11.2021г. и издадено обжалваното НП.

От правна страна, съставът на СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите са издадени от компетентни органи по приходите, при спазване на сроковете по чл.34 ЗАНН и в установената форма. Кредитирал е показанията на актосъставителя А. Г. и при съответствието им със съставения при проверката протокол е намерил за осъществено нарушението по чл.42, ал.1, т.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. Въззивният съд е намерил за справедлив наложеният минимален размер на санкция по чл.185, ал.1 ЗДДС от 500 лв. като съответстващ на тежестта на извършеното нарушение и установените смекчаващи отговорността обстоятелства – извършване на нарушението

на първи път в дейността на дружеството. Не е намерил нарушение на чл.17 от ЗАНН, доколкото констатираните при проверката няколко нарушения не били идентични. Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Касационната инстанция споделя решаващите мотиви на СРС, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Обосновано са кредитирани показанията на актосъставителя Г., съответни на съставения при проверката Протокол за извършена проверка (П.) серия АА № 0456370 от 23.11.2021 г., според които при проверката били констатирани няколко нарушения. На проверяващите били предоставени договор за техническо обслужване на ФУ, паспорт за техническо обслужване на ФУ, касови бележки, дневни финансови отчети, но не било предоставено свидетелство за регистрация на ФУ. Разпитана като свидетел Г. установява, че проверката продължила дълго време, през което на управителя била предоставена възможност да открие и представи свидетелството, за да не бъде наказван, но до края на проверката той не предоставил документа. Това опровергава защитната му теза, вкл. във възражението почл.44, ал.1 от ЗАНН, че притеснението от проверката и липсата на време са го препятствали да представи свидетелство за регистрация на ФУ.

Според П. от 23.11.2021 г. при проверката е установено, че на ФУ не е извършена пререгистрация, поради което той не отговаря на изискванията – технически и функционални по чл.8, ал.2 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. При извършената контролна покупка бил издаден фискален касов бон (ФКБ), но той не съдържа баркод съгласно чл.26, ал.1, т.16 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. Актосъставителят пояснил пред СРС, че липсвал задължителния по наредба QR код, чрез който може да бъде проверено дали е изпратена информация за покупката към НАП, т.е. ФУ генерирало дневни финансови отчети, но не подавало информация за продажбата в реално време.

Видно от приложено към жалбата до СРС друго НП № 619404 – F636165 от 17.12.2021 г. дружеството е наказано за констатирано при същата проверка нарушение на чл.8, ал.2, вр. пар.71, ал.1 от ПЗР на Наредба Н-18/13.12.2006 г. – за това, че не е превело дейността си в съответствие с изискванията на наредбата в срок до 31.03.2019 г. Съгласно Приложение № 18а към чл. 26, ал. 5 от наредбата (в сила от 29.03.2019 г.) QR кодът представлява уникален двумерен баркод и се съдържа в края на всеки документ за продажба/сторно операция непосредствено преди текста "ФИСКАЛЕН Б."/"СИСТЕМЕН Б."

Съгласно чл.118, ал.4 от ЗДДС условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация/дерегистрация, отчитане, съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискално устройство са уредени в Наредба № Н-18/2006 г. Въведените изисквания за одобряване на типа на устройството (чл.8 и чл.9) и за съхраняване на документи (чл.42) са различни и самостоятелни, поради което не съществува твърдяната от касатора връзка между тях, както правилно е приел СРС.

Разпоредбата на чл.8, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г. урежда императивно изискване

за фискалните устройства (ФУ) да отговарят на функционални и технически изисквания. Съгласно чл.8, ал.2 от наредбата ФУ от одобрен тип е устройство, което отговаря на техническите и функционалните изисквания съгласно ал. 1, има издадено свидетелство за одобрен тип и е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 9. Чрез използването на съюза „и“ нормата въвежда три кумулативни изисквания, за да бъде дадено устройство от одобрен тип. То трябва както да отговаря на техническите и функционалните изисквания, така и да притежава издадено свидетелство за одобрен тип. Последното свидетелство се издава от Българския институт по метрология (БИМ) и е различно от свидетелството за регистрация, което съгласно чл.17, ал.2 от Наредба № Н-18/2006 г. се издава от лицето, извършващо сервизно обслужване и ремонт.

Разпоредбите на чл.15, ал.1, т.1 и т.2 от Наредба № Н-18/2006 г. въвеждат императивни задължения за производителите или вносители на ФУ да разпространяват и/или продават ФУ само от одобрен тип и с определен гаранционен срок, както и да осигурят сервизно обслужване на устройствата в продължение най-малко на 7 години от одобряването на типа. При въвеждане в експлоатация и работа с ФУ/ИАСУТД лицето по чл. 3 трябва да има сключен писмен договор за техническо обслужване и ремонт с лице, получило разрешение от БИМ, което притежава разрешение за сервизно обслужване на съответния тип ФУ/ИАСУТД (чл.16, ал.1 от наредбата). При въвеждане в експлоатация лицето, извършващо сервизно обслужване и ремонт, издава свидетелство за регистрация на ФУ по образец съгласно приложение № 11 или издава свидетелство за регистрация на ИАСУТД по образец съгласно приложение № 11а (чл.17, ал.2 от наредбата). Вменената за нарушена норма на чл.42, ал.1, т.1 от наредбата въвежда императивно задължение за лицата по чл.3 да съхраняват в търговския обект свидетелството за регистрация на ФУ.

Съвместното тълкуване на визираните разпоредби навежда на извод, че ФУ могат да бъдат единствено от одобрен тип, за което следва да отговарят на изискванията по чл.8, ал.2 от наредбата, вкл. тези, въведени в сила от 31.03.2019 г. с пар.71, ал.1 от ПЗР на наредбата. Респ. неизпълнението на тези изисквания съставлява нарушение на тези норми, санкционирано с друго НП № 619404 – F636165 от 17.12.2021 г.

Вмененото с процесното НП нарушение на чл.42, ал.1, т.1 от Наредба № Н-18/2006 г. е различно от това по чл.8, ал.2 от наредбата и не съществува твърдяната в касационната жалба връзка между тях, още по-малко наличието на няколко НП, издадени за няколко нарушения при една и съща проверка, обосноваваща нарушение на чл.17 от ЗАНН.

Касаторът превратно тълкува вмененото му нарушение на чл.8, ал.2 от Наредба № Н-18/2006 г. с НП № 619404 – F636165 от 17.12.2021 г., че след като притежаваното от него ФУ не изпълнявало изискванията на чл.8, ал.2 от наредбата, то той изобщо не притежава ФУ. Легалното определение на ФУ се съдържа в пар.1, т.40 от ДР на ЗДДС - устройство за регистриране и отчитане продажби на стоки или услуги чрез издаване на фискални касови бележки и за съхраняване на данни за регистрираните обороти във фискална памет. Част от легалната дефиниция не е това устройство да е одобрен тип. Какво представлява ФУ от одобрен тип се урежда от подзаконовия нормативен акт (чл.8 от Наредба № Н-18/2006 г.), издаден въз основа на законовата делегация на чл.118, ал.4 от ЗДДС - устройство, което отговаря на техническите и функционалните изисквания съгласно ал. 1, има издадено свидетелство за одобрен тип и е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 9. Свидетелството за регистрация, което по силата на чл.42,

ал.1, т.1 от наредбата следва да се съхранява в търговския обект, е различно от свидетелството за одобрен тип, издавано от БИМ, което е необходимо, за да бъде устройството от одобрен тип.

Касаторът безспорно притежава фискално устройство - модел Фискален принтер с ИН на ФУ ВN007422 и номер на фискалната памет 51008085. След като има качеството на задължено лице по чл.3 от Наредба № Н-18/2006 г., по силата на чл.42, ал.1, т.1 от същата той е длъжен да съхранява свидетелството за регистрация на ФУ в търговския си обект. Фактът, че при същата проверка е констатирано и друго нарушение, а именно, че притежаваното ФУ не отговаря на изискванията на чл.8, ал.2 от Наредба № Н-18/2006 г. не означава, че задълженото лице изобщо не притежава ФУ.

По изложените съображения не е налице твърдяното от касатора неправилно описание на фактичката обстановка в АУАН и НП. При проверката на 23.12.2021 г. са констатирани няколко нарушения на Наредба № Н-18/2006 г., законосъобразно санкционирани с няколко утежняващи акта. Като е намерил липса на идентичност между тях, районният съд не е допуснал твърдяното неправилно приложение на закона. Като задължено лице по чл.3 от наредбата, касаторът е субект на задължението по чл.42, ал.1, т.1 от нея да съхранява в търговския си обект свидетелство от регистрацията на ФУ. След като такова не е представено на проверяващите органи от НАП до края на проверката на 23.11.2021 г., то противоправното поведение правилно е санкционирано за нарушение на чл.42, ал.1, т.1 от Наредба № Н-18/2006 г., което нарушение е различно от това по чл.8, ал.2.

Противно на твърденията в касационната жалба въззивният съд е обсъдил всички възражения на наказаното лице, при което е формирал правни изводи при правилно приложение на материалния закон. Не е допуснато визираното в касационната жалба касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН.

По изложените съображения, Административен съд София град, XVIII-ти Касационен състав, приема, че атакуваното решение е правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК вр. с чл.63в от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 945 от 24.02.2023 г., постановено по нахд № 2493/2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23-и състав.

ОСЪЖДА „Ями БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] Бистро, да заплати на Национална агенция по приходите, на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Решението е окончателно на основание чл.223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

